

EOK **e-MAGAZINE**

Το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον
του Ελληνικού μπάσκετ μέσα από
ιδιαιτερες και ξεχωριστές ιστορίες

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 23

**HELLENIC
BASKETBALL
FEDERATION**

Δωρεάν Έκδοση

MarieLA FasouLA LAND!

Νοέ-2023

Είναι σαν τη δημιουργία... Όποια δημιουργία ακολουθεί το τίποτα. Το σκοτάδι. Το φόβο. Το κρύο. Τον πόνο. Το άγνωστο. Σαν την πρώτη δημιουργία.

Στην αρχή ο ουρανός και η γη, το φως και το σκοτάδι...

Στην αρχή, μια λέξη...

Μετά, η στεριά και η θάλασσα...

Μετά, μια πρόταση...

Έπειτα, τα ζωικό και το φυτικό βασίλειο...

Έπειτα, μια παράγραφος...

Ξαφνικά, βγάζει νόημα. Ξαφνικά, δε μοιάζει με έκπληξη, δε μοιάζει παραμυθένιο και εξωπραγματικό – ξαφνικά το ανεξήγητο αποκτά ερμηνεία, ξαφνικά βλέπεις καθαρά, ακούς το ρυθμό να πατάει πάνω στις φιλόμουσες νότες του εγκεφάλου. Είναι συρτάκι, δηλαδή; Περίπου, αλλά είναι μη λαϊκίζουμε. Φλαμένκο, τότε; Ίσως, αλλά ας μην ενδίδουμε στο πρώτο βολικό κλισέ.

Μοιάζει περισσότερο με μια κλασική μελωδία. Μια μελωδία με σταδιακή κλιμάκωση, με ενορχήστρωση που ενώνει το δράμα με τη λύτρωση. Ένα βαλς λουλουδιών μπορεί. Ένας ανθισμένος κήπος της **Εδέμ**. Μια αυλή ευτυχίας. Μια καθημερινή κρυψώνα. Μια **La La Land** να κρύβεις τα όνειρα που φοβάσαι μη σου κλέψουν. Μια **La La Land** να φωλιάζεις όταν χρειάζεσαι στοργή και προστασία. Η **Σαλαμάνκα**. Η γη της **Μαριέλας Φασούλα**. Η γη της Επαγγελίας. Η γη της... παραγγελίας. Και η παραγγελία ήταν απλή. Η ερώτηση ήταν απλή.

Η Μαριέλα με τη μικρή Χενάρ σε παλαιότερη φωτογραφία...

Τι είναι για σένα η Μαριέλα Φασούλα;

*«Είναι αγάπη και χαμόγελο. Η **Fas** είναι αγάπη και χαμόγελο». Ο Luis...*

«Είναι κουράγιο, γενναιότητα και καρδιά. Γεμάτη θετική ενέργεια, πολεμάει μέχρι το τέλος και δεν εγκαταλείπει ποτέ». Η Carmen...

*«Είναι η **Ελληνίδα** Θεά μας! Τόσο κοντά μας και πάντα με χαμόγελο στα χείλη». Η Maria...*

*«Έχει καταλάβει με τον καλύτερο τρόπο ποιο είναι το πνεύμα της **Αβενίδα**». Ο Rafa...*

*«Υπέροχη. Αγαπητή. Παίζει με όλη της την καρδιά και χορεύει κάτω από το καλάθι. Η **Φασούλα** φωτίζει το παρκέ». Η Ana Maria...*

Μια χαρακτηριστική στιγμή αγάπης για την Μαριέλα.

*«Έχουμε μια Θεά στην πόλη μας. Μοιάζει σα να μεγαλώνουμε μαζί, η **Σαλαμάνκα** και εκείνη, και σα μοιραζόμαστε το ίδιο γονίδιο. Είναι μια εκπληκτική σέντερ, η οποία χορεύει κάτω από το καλάθι. Εύχομαι να μείνει για πολύ καιρό, ποτέ ξανά δε θα έχουμε τέτοια παίκτρια. Είναι η Θεά μας». Η **Miriam...***

*«Όταν χορεύει είναι ασταμάτητη. Μεταδίδει χαρά με το μόνιμο χαμόγελό της. Έχει μια ακούραστη αφοσίωση στους οπαδούς της. Είναι μια βασίλισσα με το θρόνο της στη **Σαλαμάνκα**». Ο **Jose** (ο πρώτος)...*

*«**Νιώθει την ομάδα λες και έχει γεννηθεί** στη **Σαλαμάνκα**, λες και είναι στην ομάδα από παιδί. Πάντα τα δίνει όλα στο γήπεδο και επιπροσθέτως έχει την ανατολή στο πρόσωπό της, είναι αισιόδοξος άνθρωπος και μεταδίδει τη θετική της ενέργεια στις συμπαίκτριές της και στην ομάδα της. Πιστεύω ότι ακόμα κι αν έχεις μια κακή μέρα και δεις τη **Μαριέλα**, η μέρα σου θα αλλάξει. Είναι ένας μεγάλος άνθρωπος με τεράστια καρδιά!» Η **Sandra...***

Τα 2.500 χαρτάκια στη θέση τους, έτοιμα για το σύνθημα.

«Η **Φασούλα** δεν είναι απλά μια σπουδαία παίκτρια. Είναι η χαρά της ομάδας, εκείνη που την ενώνει, εκείνη που δίνει τα πάντα στο γήπεδο. Είναι εκείνη που θα πετύχει τα πιο απίθανα καλάθια, εκείνη που θα πάρει τη μπάλα όταν κανείς δεν μπορεί – είναι η τέχνη του μπάσκετ». Ο **Arturo**...

«Είναι μια θαυμάσια παίκτρια, ένας φανταστικός άνθρωπος και πάντα βρίσκει χρόνο μετά τα ματς να κάτσει με τους οπαδούς και με τα παιδιά.

Η κόρη μου, η Χενάρ τη θαυμάζει και η Φας πάντα λέει ότι είναι το αγαπημένο της κορίτσι. Στεναχωρήθηκε τόσο πολύ με τον τραυματισμό της Μαριέλας, που έλεγε ότι δεν πάει πια με τον ίδιο ενθουσιασμό στην προπόνηση.

Ανυπομονούσε για το παιχνίδι που θα τη δει ξανά, να της δώσει μια αγκαλιά και να της μιλήσει. Χρωστάμε τόσα πολλά στη **Φας** για το πόσο ευτυχισμένες κάνει τις κόρες μας κάθε μέρα και κυρίως πόση διαφορά κάνει στη ζωή της **Χενάρ**». Η **Noelia**...

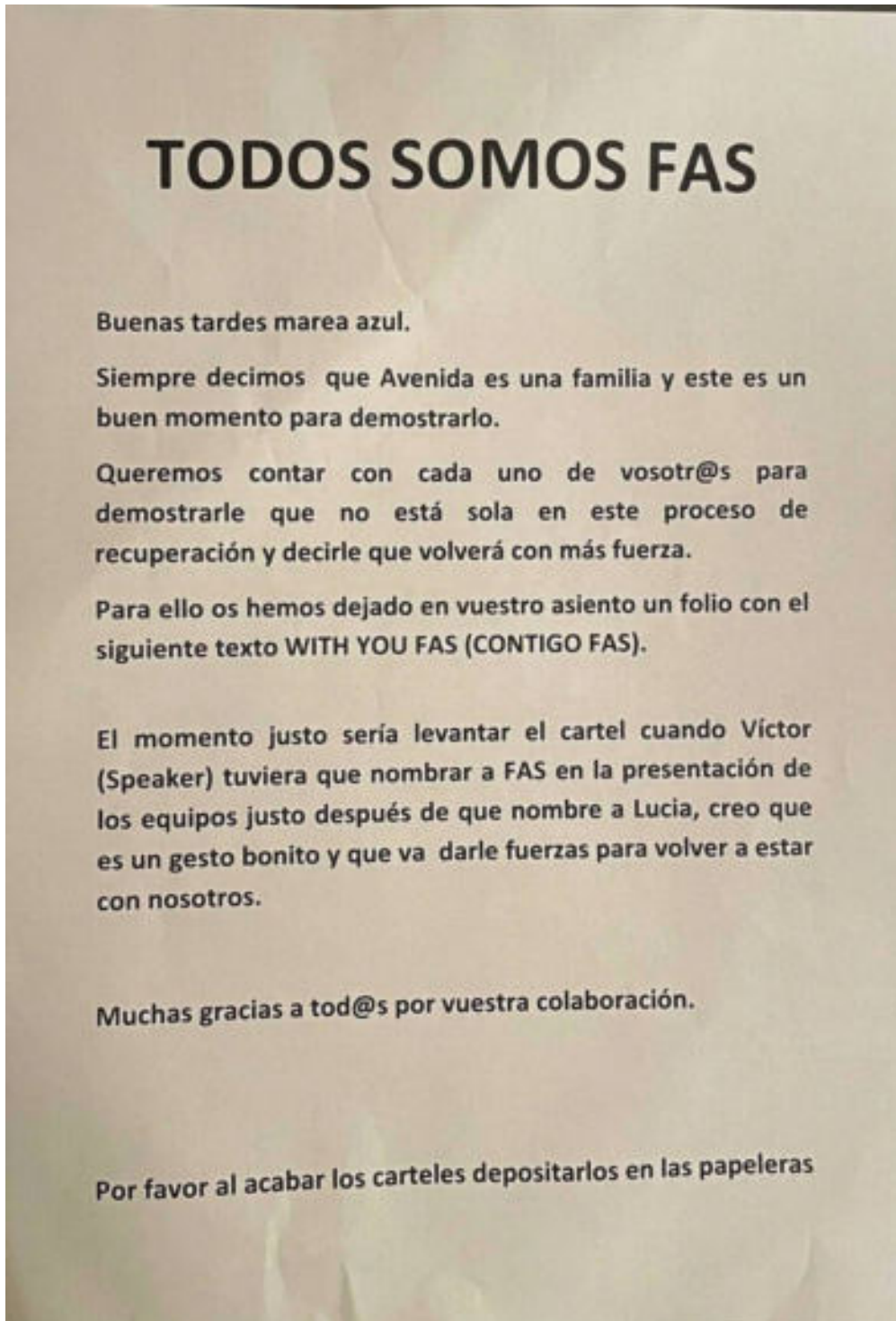
Fas... παντού!

*«Για μένα, η Φασούλα στο γήπεδο είναι τα πάντα. Είναι ξεχωριστή, είναι μοναδική και έχει καταλάβει από την πρώτη στιγμή τι σημαίνει η Σαλαμάνκα. Έχει το DNA της **Αβενίδα** και σίγουρα το έχει διδαχθεί από τη **Σίλβια Ντομίνγκεθ**. Ποτέ δεν σταματάει να χαμογελάει, ακόμα κι όταν δε νιώθει καλά, πάντα ενδιαφέρεται για τις συμπαίκτριές της και βγαίνει μπροστά στις δύσκολες στιγμές. Είναι εκπληκτική με τον κόσμο, και πάντα είναι η τελευταία που θα πάει στα αποδυτήρια, αφού μας χαιρετήσει όλους και φερθεί σε όλους με το ίδιο χαμόγελο». Ο **Jose** (ο δεύτερος).*

Το σκηνικό ήταν έτοιμο για να υποδεχθεί την πληγωμένη, **Ελληνίδα** βασίλισσα. Σαν μια πάροδο που ακολουθεί τον πρόλογο της αρχαίας τραγωδίας. Δράμα και λύτρωση.

Ο χορός στήθηκε στο χωρητικότητας 3.000 θεατών Pabellón Municipal Würzburg με 2.500 χαρτάκια, τα οποία περίμεναν υπομονετικά τη στιγμή που το όνομά της θα ακουγόταν στην παρουσίαση των ομάδων.

Πέμπτη 19 Οκτωβρίου η αποφράδα μέρα του τραυματισμού, **Δευτέρα** η διάγνωση, **Τετάρτη 25 Οκτωβρίου** η αναμέτρηση της **Αβενίδα** με την **USK** Πράγας. Ο **Χοσέ Ρουγκμπέρο**, ο οποίος τόσο πρόθυμα και ανιδιοτελώς βοήθησε σε αυτό το κείμενο, ήθελε κάτι περισσότερο από ένα banner που θα έδινε κουράγιο στη **Μαριέλα**. Ήθελε ένα γήπεδο γεμάτο banner. Μια υπενθύμιση της «καθάρσεως».

Οι οδηγίες με τη σημείωση: Μετά το τέλος παρακαλώ, πετάξτε το χαρτί σας στον κάδο!

«Ήθελα να της δείξω ότι η Αβενίδα είναι οικογένεια, ότι στη Σαλαμάνκα την λατρεύουμε, ότι ποτέ δε θα την αφήσουμε μόνη και ότι θα επιστρέψει πιο δυνατή», θα μας πει, βασικά θα μας γράψει ο **Χοσέ**, θα το κάνουμε copy-paste στο google translate, κι έτσι θα χτίσουμε την επικοινωνία. Αυτό μετράει. Το ψηφιδωτό δε χρειάζεται γλώσσα, έχει συναισθήματα. **«Φτιάξαμε τη γωνία της Φασούλα για να της δώσουμε πίσω λίγα από όσα μας έχει δώσει εκείνη. Και τώρα που θα είναι μακριά από το «σπίτι» της, νιώσαμε ότι είναι σημαντικό να της χαρίσουμε όλη τη συμπαράσταση και τη στοργή που μπορούμε»**.

Και τώρα η μελωδία. Και τώρα αφήστε τη μουσική να ντύσει τις λέξεις...

Αγάπη. Alegria. Tireless. Χαμόγελο. Diosa. Θάρρος. Commitment. Bailarina. Κουράγιο. Καρδιά. Effort. Θετική ενέργεια. Involvement. Magnífica. Dedication. Επιμονή. Salmantina. Passion. Reina Griega. Struggle. Joy. Happiness. Contigo. Unstoppable. Comprometida. Style.

Η Μαριέλα Φασούλα δεν κατάφερε να μη συγκινηθεί. Αλλά και ποιος το κατάφερε;

Μια λέξη από τον καθέναν αρκεί. Το ψηφιδωτό σχηματίζεται. Δεν έχει χρώμα `έχει όλα τα χρώματα. Δεν έχει γλώσσα `απαντάει σε όλες τις γλώσσες του κόσμου. Δεν έχει πρόσωπο `έχει όλα τα πρόσωπα. Έχει χαμόγελο! Σίγουρα έχει χαμόγελο. **Αγγλικά, ισπανικά, ελληνικά**, τι σημασία έχει; Η **Μαριέλα** θα γίνει **Mariela**, η **Φασούλα** θα γίνει **Fasoula**. Θα γίνει **Fas**. Θα δει το ψηφιδωτό στο γήπεδο. Η στιγμή της: Χολιγουντιανή. Μυθιστορηματική. Με κύματα συναισθημάτων να μην σε αφήνουν να πάρεις ανάσα. Με κύματα αγάπης να σου ψιθυρίζουν φωνάζοντας πως δε γίνεται να τα παρατήσεις. Όχι τώρα. Όχι ποτέ.

Είναι σαν τη δημιουργία: Υπάρχει το τίποτα. Πέφτει το σκοτάδι. Κυριαρχεί ο φόβος. Ξυπνάς στο κρύο. Σε λυγίζει ο πόνος. Σε τρομάζει το άγνωστο. Σε καθλώνει η μοναξιά.

Και μετά έρχεται ο άνθρωπος... Πάντα, μετά έρχεται ο άνθρωπος. Και σου ψιθυρίζει φωνάζοντας: Όχι τώρα. Όχι ποτέ.

Έτσι είναι, εντέλει, και η δημιουργία... Ξεκινά πάντα από την αρχή!

Μαριάννα Αξιοπούλου

Το μπασκετικό παρεάκι των αστυνομικών, του κουρέα και των σερβιτόρων

Νοέ-2023

Πολλοί θυμούνται τον Πόλις ως Πόλις Καλλιθέας... Εδώ και καιρό και για όσους δεν είχαν την ενημέρωση, η ομάδα είναι ο Πόλις Δασκαλειού! Στο όμορφο και γραφικό παραθαλάσσιο χωριουδάκι στην άκρη της ανατολικής Αττικής ανάμεσα από Κερατέα και Λαύριο εκτείνονται τα μπασκετικά όνειρα μίας φιλόδοξης παρέας, σε μια νέα προσπάθεια με πολλούς... παλιούς!

Οι αστυνομικοί, οι σερβιτόροι, ο παλαιμάχος της Α1, ο καντινιέρης και ο κουρέας όλοι επί τω έργω για να ανεβάσουν τις μετοχές μίας νεοϊδρυθείσας ιδέας.

Το πρωί στις δουλειές τους και το βράδυ στα παρκέ για το Δασκαλειό στο ανοιχτό της περιοχής, ή στο κλειστό της Νεάπολης Λαυρίου.

Διπλοί ρόλοι

Η καθημερινότητα έχει πάρει την ροή της για τον εμπνευστή του οράματος, **Αχιλλέα Μπογδανίδη**, που μαζί με τον **Γιώργο Δέλλιο** είναι οι αστυνομικοί της παρέας. Έχοντας μεταφερθεί επαγγελματικά στην άλλη άκρη της **Αθήνας** σχεδόν από το κέντρο, εναλλάσσουν την στολή του αστυνόμου με την αθλητική φορεσιά ου μην και το κοστούμι του παράγοντα ενίοτε!

Η ομάδα του Πόλις Δασκαλειού.

Προστατεύουν αφενός τον κόσμο, αλλά βάζουν και πλάτη στο μπάσκετικό πλάνο, φορώντας σορτσάκι και φανέλα. Μαζί ο Πάνος Παπαδόπουλος υπάλληλος οικογενειακής καντίνας, ο Βαγγέλης Σωτήρχος και ο Γιάννης Παπαχρήστου ως οι σερβιτόροι εκτός παρκέ αλλά... και εντός! Από κοντά και οι Ορφανάκος, Παντέρμος που πασάρουν πιο γρήγορα και από την κανονική τους δουλειά (βλέπε ντιλίβερι) αλλά και ο κουρέας Χρονόπουλος που ψαλιδίζει καλλιτεχνικά τις ελπίδες των αντιπάλων του στα παρκέ.

Ο εμπνευστής του οράματος, Αχιλλέας Μπογδανίδης.

Τι λέει ο ιθύνων νους

«Η ιδέα είναι φιλόδοξη, βασίζεται σε πλάνο, υπάρχει στρατηγική, υπάρχει σχέδιο και προγραμματισμός. Τίποτα δεν γίνεται τυχαία, είναι μια συνολική προσπάθεια, ξεκινήσαμε από το μηδέν, στο πουθενά, από το καθόλου και το τίποτα απλώς μεταφέροντας κάπου άλλου την τεχνογνωσία μας ορισμένοι και την εμπειρία μας και στεκόμαστε πια αρωγοί σε κάτι που ελπίζουμε να μακροημερεύσει και να μας δικαιώσει στο εγγύς μέλλον.

Έχουμε κάποια έμπειρα παιδιά, κάποια νεότερα, ο καθένας έχει τις δουλειές του, τις υποχρεώσεις του, αλλά όλοι είμαστε συνεπείς σε αυτό που αποφασίσαμε να προχωρήσουμε και θέλει τον χρόνο του.

Στόχος είναι σαφώς να συσπειρώσουμε ευρύτερα κόσμο της περιοχής και να αναδείξουμε κάτι ξεχωριστό ως κόνσεπτ στην πορεία», τόνισε ο πρωτομάστορας **Μπογδανίδης**, που ζει και αναπνέει για το μπάσκετ και τα χρόνια είναι απλά αριθμός μπροστά στο άσβεστο πάθος του για αυτό που υπηρετεί και πρεσβεύει.

Όλοι μαζί ενωμένοι σαν μια γροθιά.

Και διευκρίνισε: «Με την περιοχή είχα άρρηκτο δεσμό αν και δεν έμενα εδώ, τώρα κανονικά είμαι εδώ οικογενειακά, καθώς υπήρχε έτσι κι αλλιώς από την μητέρα μου ένα σπίτι. Και είπα γιατί όχι να μην δοκιμάσω να αλλάξω λίγο κάποια πράγματα στην ζωή μας, να μετακομίσουμε και να φτιάξουμε κάτι

που ναι μεν έχει μια βάση αλλά που ουσιαστικά είναι φρέσκο ως εγχείρημα. Οπότε κάπως έτσι βγήκε όλος ο συνδυασμός και ξεκλείδωσε αυτό που είχα στην σκέψη μου».

Όλη η ιστορία του Συλλόγου είναι σε αυτό το γραφείο.

Λίγα ιστορικά

Ο Πόλις ιδρύθηκε στις 7 Ιανουαρίου 2002 από μία ομάδα αστυνομικών που αρχικά αποφάσισε να ασχοληθεί ερασιτεχνικά συμμετέχοντας στο εργασιακό πρωτάθλημα της **Ε.Κ.Α.**. Ανέβαινε κάθε δυο χρόνια μέχρι το **2013** κατηγορίες από τα χαμηλά της **ΕΣΚΑΝΑ** φτάνοντας στην τρίτη κατά σειρά αξιολόγησης **Β' Εθνική**. Σήμερα, κατόπιν τροποποίησης του καταστατικού μεταφέρθηκε στον όμορφο και παραθαλάσσιο οικισμό του **Δασκαλειού Κερατέας** και μετονομάστηκε σε **Πόλις Δασκαλειού**.

Το ρόστερ

Αποτελώντας το οικιστικό καμάρι του **Δήμου Λαυρεωτικής** γίνεται μια προσπάθεια να μαζευτούν νέοι αθλητές από τους παραλιακούς οικισμούς για να επαναδραστηριοποιηθούν οι Ακαδημίες του Συλλόγου στην νέα έδρα. Ήδη συμμετέχει στον **2ο όμιλο** του **Πρωταθλήματος Δ' ΕΣΚΑ Ανδρών** και φέρει αθλητές από την περιοχή με τον αειθαλή **Σάκη Γιαννακόπουλο** παίκτη σημαία του **Λαυρίου**, τον φυσικό αρχηγό **Αχιλλέα Μπογδανίδη** και τον «μπόμππερ» των εθνικών πρωταθλημάτων **Νίκο Μαρκομιχάλη**.

Ο οικισμός του Δασκαλειού βρίσκεται στην νοτιοανατολική Αττική.

Ο σύλλογος διακρίνεται επίσης και για τη φιλανθρωπική του δράση, ενώ πάντα υπάρχει ζεστό ενδιαφέρον και για άλλα αθλητικά τμήματα από βόλεϊ μέχρι... σουμπούτεο! Το βέβαιο είναι πως η μπασκετική τρέλα όχι δεν πάει, αλλά πάει και παραπάει στα βουνά και δη στα βουνά της **Λαυρεωτικής!**

Θοδωρής Λινάρδος

Υπερήφανοι γιος και μπαμπάς, αντίπαλοι για 40 λεπτά

Νοέ-2023

Μια όμορφη και συγκινητική στιγμή έζησε ένας απ' τους μπασκετανθρώπους της Κω, αφού ο **Γιάννης Παπούλης**, με μεγάλη παρουσία στις εθνικές κατηγορίες και για χρόνια προπονητής στις εθνικές αλλά και περιφερειακός ομοσπονδιακός προπονητής των νησιών, τέθηκε αντιμέτωπος με τον γιο του για τη **2η αγωνιστική** του ανδρικού πρωταθλήματος του Ομίλου νήσων στην αναμέτρηση **Έσπερος – Φοίβος**.

Ο Ανδρέας Παπούλης στον Έσπερο.

Ο **Γιάννης Παπούλης** είναι προπονητής του **Φοίβου**, μιας ομάδας που στοχεύει στον τίτλο στα **Δωδεκάνησα** και στην άνοδο στη **Γ' Εθνική** και η μοίρα τα έφερε έτσι ώστε να πανηγυρίσει την πρώτη του νίκη στο φετινό πρωτάθλημα απέναντι στον γιο του **Ανδρέα**, ο οποίος από φέτος αγωνίζεται στο εφηβικό τμήμα του **Εσπέρου**, τμήμα με το οποίο ο σύλλογος παίρνει μέρος και στο ανδρικό πρωτάθλημα του βορείου συγκροτήματος **Δωδεκανήσου**.

Οι δύο τους μάλιστα συνυπήρχαν σε σύλλογο όταν πριν δύο χρόνια ο **Ανδρέας Παπούλης** αγωνιζόταν στην **Α.Ε. Δικαίου** έχοντας ως προπονητή (μαζί με τον **Δημήτρη Τζομάκα**) τον πατέρα του με τον σύλλογο μάλιστα εκείνη την σεζόν να κατακτά και το παιδικό πρωτάθλημα στα **Δωδεκάνησα** κερδίζοντας στον τελικό (πως τα φέρνει η ζωή) τον **Έσπερο** με **45-47**.

Αγκαλιασμένοι πανηγυρίζουν τον τίτλο στα Δωδεκάνησα.

Κοινή αγάπη το μπάσκετ αλλά και οι ατελείωτες ώρες στο scouting

Πατέρας και γιος περνούν αρκετές ώρες μαζί παρακολουθώντας μπάσκετ, όχι μόνο τηλεοπτικά αλλά και στο **Κλειστό γυμναστήριο Κω** αφού και ο **Ανδρέας** βαδίζει στα χνάρια του πατέρα του τόσο αγωνιστικά ως πλέι-μέικερ αλλά και ως άνθρωπος που του αρέσει να αναλύει το άθλημα και να θέλει να διαβάσει περισσότερα πράγματα πάνω σε αυτό, έχοντας έναν απ' τους καλύτερους σε ότι αφορά το scouting μαζί του όταν παρακολουθεί τα ματς.

Ο Γιάννης Παπούλης στον Φοίβο.

Γιάννης Παπούλης: «Παρακολουθούσα τι κάνει η ομάδα μου αλλά έριχνα και κλεφτές ματιές στον Ανδρέα»

Ο έμπειρος προπονητής μάλιστα στις δηλώσεις του δεν έκρυψε ότι ήταν μια ιδιαίτερη στιγμή για την οικογένεια αφού ναι μεν η ομάδα του έπρεπε να πάρει τη νίκη αλλά είχε και το νου του στον **Ανδρέα**.

«Ήταν ένα περίεργο σκηνικό η αλήθεια η συγκεκριμένη αναμέτρηση για εμάς αφού ήταν και η πρώτη φορά που βρεθήκαμε κατά κάποιον τρόπο αντίπαλοι. Ο Φοίβος ήθελε τη νίκη και προετοιμαστήκαμε καλά γι' αυτό. Όταν ξεκίνησε το ματς σκεφτόμουν κυρίως την ομάδα μου και τον τρόπο με τον οποίο θα παίξουμε καλά και θα κερδίσουμε.

Βέβαια έπιανα αρκετές φορές τον εαυτό μου να ρίχνω κλεφτές ματιές στο τι κάνει στο γήπεδο, στο αν το κάνει καλά και συναισθηματικά ένιωθα λίγο περίεργα.

Ήταν μια όμορφη στιγμή και το σημαντικό για μένα είναι ότι βρίσκεται στον χώρο και ότι το αγαπάει το άθλημα».

Με στόχο τους τίτλους και οι δύο

Για μια σεζόν που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη οι στόχοι είναι σχεδόν κοινοί και για τους δύο την φετινή σεζόν. Ο **Γιάννης Παπούλης** να κατακτήσει τον τίτλο στα **Δωδεκάνησα** με τον **Φοίβο** και να διεκδικήσει την άνοδο στη **Γ' Εθνική** και ο **Ανδρέας Παπούλης** να πάρει το πρωτάθλημα **Δωδεκανήσου** με τον **Έσπερο**. Τον σημαντικό βέβαια τον έχουν πετύχει εδώ και χρόνια, την στήριξη του ενός στον άλλον και την αγάπη τους για το μπάσκετ.

Γιώργος Πιτσής

«Δώσαμε χώρο και ρόλο στα νέα παιδιά και δικαιωθήκαμε»

Νοέ-2023

Το πρωτάθλημα της Α' ΕΣΚΑΣΕ είναι από τα συναρπαστικότερα τοπικά πρωταθλήματα σε πανελλήνια κλίμακα και αναμφίβολα ένα από τα πρωταθλήματα με τις μεγαλύτερες χιλιομετρικές αποστάσεις, καθώς περιλαμβάνει **5 νομούς (Εύβοια, Βοιωτία, Φθιώτιδα, Φωκίδα, Ευρυτανία)**, με τις ομάδες να πρέπει να διανύσουν πολλές φορές **3 και 4 ώρες** ώστε να φτάσουν στον προορισμό τους!

Το φετινό πρωτάθλημα, έχει όπως και τα προηγούμενα μεγάλο ενδιαφέρον, με αρκετούς παίκτες να έχουν κατέβει από Εθνικές κατηγορίες, δίνοντας έξτρα ποιότητα και εμπειρία στις ομάδες ΤΟΥΣ.

Το προηγούμενο **Σάββατο (11/11)** συμπληρώθηκε η πρώτη τετράδα αγώνων και παρότι ακόμα είμαστε στα πρώτα χιλιόμετρα ενός μαραθωνίου, μόνο ο Κάδμος έχει καταφέρει να έχει το απόλυτο νικών και το προνόμιο της θέσης του οδηγού στο βαθμολογικό πίνακα!

Ο Κάδμος, που έχει αρχίσει και πάλι να αποκτά κάποια στοιχεία από την αίγλη του παρελθόντος, με επιτυχίες στα τμήματα υποδομής (πριν από **2 χρόνια 6^{ος} στην **Ελλάδα** στην κατηγορία εφήβων) αλλά και με δυναμική στην κατηγορία ανδρών, όπου πέρυσι έφτασε στον τελικό μιας κατηγορίας, που φέτος θέλει να κατακτήσει.**

Κατά πόσο είναι εφικτό κάτι τέτοιο, αν αποτελεί αυτοσκοπό, αλλά και το πώς μπορεί η απουσία του **Φάνη Κουμπούρα** να μετατραπεί από μειονέκτημα σε πλεονέκτημα (ξεκίνησε φέτος ως μέλος της ομάδας αλλά αποχώρησε για να ασχοληθεί με την προπονητική) μας μεταφέρει παρακάτω τις σκέψεις του, ο **Αποστόλης Αναστασίου**, προπονητής και σύμβολο για την ιστορική ομάδα της **Θήβας**.

Ο προπονητής του Κάδμου Αποστόλης Αναστασίου.

Απ. Αναστασίου: «Αν έρθει η άνοδος, σαφώς και θα το υποστηρίξουμε»

*«Ξεκινήσαμε το πρωτάθλημα εξαιρετικά, είμαστε αήττητοι μετά από **4 αγωνιστικές** και κατά γενική ομολογία, παίζουμε ένα ελκυστικό μπάσκετ που μας κάνει χαρούμενους. Στόχος της ομάδας είναι κάθε **Σάββατο** να είμαστε ανταγωνιστικοί και στο τέλος να δούμε τι μπορούμε να καταφέρουμε. Πέρυσι φτάσαμε κοντά στο στόχο, αλλά ο **Κένταυρος Λιβαδειάς** ήταν εκείνος που ανέβηκε δίκαια. Φέτος, δείχνουμε πως θα είμαστε και πάλι από τις ομάδες που θα πρωταγωνιστήσουν, μαζί με τον **Σύλλα** με τον οποίο παίζουμε αντίπαλοι την επόμενη αγωνιστική (**25/11**) και ο οποίος έχει κάνει πολύ καλές μεταγραφές με παίκτες Εθνικών κατηγοριών, τον **Πρωτέα Σχηματαρίου**, την **ΑΓΕΧ**, την **Κάρυστο**. Θα το προσπαθήσουμε, αλλά ακόμα και αν δεν τα καταφέρουμε, δεν θα είναι καταστροφικό».*

Για την απουσία του Φάνη Κουμπούρα: «Μέχρι τώρα, έχοντας αγωνιστεί δύο αγώνες χωρίς τον Φάνη, συνεχίζουμε να έχουμε ρυθμό στο παιχνίδι μας και αυτό μας κάνει χαρούμενους. Ο Κουμπούρας, έχει προσφέρει τα μέγιστα, τον σεβόμαστε όλοι οι μπασκετικοί και η σκέψη να έρθει φέτος στην ομάδα μας είχε να κάνει με το γεγονός ότι ήταν φίλος με αρκετούς παίκτες μας, ενώ ο χαρακτήρας τους είναι τέτοιος που μπορεί να βοηθήσει ιδίως τα νέα παιδιά.

Σίγουρα η απουσία του είναι μεγάλη, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί και ένα έξτρα κίνητρο για όλα τα υπόλοιπα παιδιά, να βάλουν τον πήχη ακόμα πιο ψηλά και να προσπαθήσουν να καλύψουν το κενό του.

Έτσι θα συνεχίζουμε μέχρι τις γιορτές και εκεί θα δούμε αν θα χρειαστεί να κάνουμε μια έξτρα μεταγραφή».

Για το αν υπάρχουν οι προοπτικές ο Κάδμος εφόσον ανέβει στις Εθνικές κατηγορίες, να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις: «Ένα πράγμα που έχει καταφέρει ο Κάδμος τα τελευταία χρόνια είναι να κάνει σταθερά βήματα προόδου. Εμπλουτίσαμε τις ακαδημίες μας, κάναμε τη δική μας επανεκκίνηση από τις μικρές ηλικίες, δώσαμε χώρο και ρόλο στα νέα παιδιά και δικαιωθήκαμε. Αυτά τα παιδιά είναι για μένα οι διαχρονικοί μας πρωταθλητές.

Ανέβασαν την ομάδα από τη Β' στην Α' τοπική κατηγορία, πήραν την **6^η θέση** στην τελική φάση του **Πανελληνίου πρωταθλήματος εφήβων** πριν από **2 χρόνια** και πλέον πολλοί απ' αυτούς, αγωνίζονται με επιτυχία σε ομάδες Εθνικών κατηγοριών. Μια ομάδα δική μας παίζει αυτή τη στιγμή σε ομάδες της **Πάτρας**, άλλα παιδιά αγωνίζονται σε Β' και Γ' Εθνική σε ομάδες των **Αθηνών**, ενώ γίνεται πάρα πολύ καλή δουλειά στις ακαδημίες μας. Αν έρθει η άνοδος, με την επιστροφή αρκετών παιδιών και με τη συνεισφορά της διοίκησης, βεβαίως και θα το υποστηρίξουμε».

Παναγιώτης Νικολάου

Μια παρέα που δε σταματά να ονειρεύεται...

Νοέ-2023

Το μπασκετικό θαύμα της Αναγέννησης καλά κρατεί και η ομάδα από το πολύπαθο **Αρκαλοχώρι**, «ρούκι» φέτος στο πρωτάθλημα της **National League 1**, συνεχίζει να μεγαλώνει εντός αλλά και εκτός παρκέ.

Σχεδόν ενάμιση χρόνο πίσω, βρισκόταν ακόμα στα γήπεδα της ΕΚΑΣΚ και μέσα σε αυτό το διάστημα, ανέβηκε δύο κατηγορίες, μετακομίζοντας φέτος στα επιβλητικά «Δύο Αοράκια».

Μια υποχρεωτική επιλογή λόγω των αναγκαίων έργων αναβάθμισης της φυσικής της έδρας που όμως οι παράγοντές της την εκμεταλλεύονται στο έπακρο για να διογκώσουν το brand name του συλλόγου.

Μανώλης Μαραγκάκης: Αυτό το εγχείρημα το αγκάλιασε η τοπική κοινωνία

*«Είναι ένα μεγάλο θαύμα κυρίως για όσους το βλέπουν απέξω. Όταν ανέλαβα την προεδρία της ομάδας πριν **4 χρόνια**, είχα ένα όραμα και δε μπορώ παρά να μην είμαι **1000%** ευχαριστημένος που το πετύχαμε. Το όραμα αυτό ήταν να ανέβουμε στις Εθνικές κατηγορίες και να αυξήσουμε τα παιδιά μας στις ακαδημίες που πρέπει να είναι βασικός στόχος κάθε ομάδας της Περιφέρειας. Παράλληλα θέλαμε να κάνουμε βήματα μπροστά στο οργανωτικό πλαίσιο. Όλα αυτά τα πετύχαμε υπό δύσκολες συνθήκες λόγω των σεισμών ωστόσο δεν κρυφτήκαμε πίσω από τα προβλήματα.*

Ο πρόεδρος Μανώλης Μαραγκάκης με τον μεγάλο άτυχο της σεζόν, Μίλοβαν Ντράσκοβιτς.

*Μας έδωσαν περισσότερο κίνητρο να προσπαθήσουμε και να προσφέρουμε χαρά στους κατοίκους της περιοχής. Αυτό το εγχείρημα το αγκάλιασε η τοπική κοινωνία, οι χορηγοί και ο μπασκετικός κόσμος της **Κρήτης** γενικότερα. Πέρασαμε πολλά μηνύματα σε ολόκληρη τη χώρα και συνεχίζουμε με την ίδια φιλοσοφία», τονίζει ο πρόεδρος της **Αναγέννησης** και... σημαία για το μπάσκετ της περιοχής, **Μανώλης Μαραγκάκης**.*

Μπορεί η φετινή σεζόν να ξεκίνησε με αγωνιστικές αναποδιές για την **Αναγέννηση** ωστόσο το ηθικό δεν κάμπτεται... «Μετά από μία απόλυτα επιτυχημένη σεζόν στη **Γ' Εθνική**, θέλαμε να φτιάξουμε μια ανταγωνιστική ομάδα και για την επόμενη κατηγορία προκειμένου να μη χαθεί το ενδιαφέρον του κόσμου και των χορηγών μας.

Κάναμε πράξη τον σχεδιασμό μας αλλά δυστυχώς ήρθε ο σοβαρός τραυματισμός του Ντράσκοβιτς να ανατρέψει αυτόν τον προγραμματισμό.

*Παρ' όλα αυτά αντιμετωπίζουμε με ψυχραιμία αυτή την άτυχη στιγμή και θέλουμε να περάσουμε τα μηνύματα που πρεσβεύει η ομάδα κι εγώ προσωπικά. Να σταθούμε στον παίκτη και να δούμε πώς θα δυναμώσουμε την ομάδα για τη συνέχεια του πρωταθλήματος», επισημαίνει ο πρόεδρος του συλλόγου που μαζί με την υπόλοιπη διοίκηση, έχουν δικαιωθεί απόλυτα για την εμπιστοσύνη που έχουν δείξει στις ικανότητες του νεαρού προπονητή, **Μύρωνα Παπαδάκη**.*

Ο κόουτς Μύρων Παπαδάκης έχει οδηγήσει σε ελάχιστο χρόνο την Αναγέννηση από τα Παγκρήτιο πρωτάθλημα στη National League 1.

Μύρωνας Παπαδάκης: Έχουμε πίστη στην ομάδα και στο πλάνο μας.

*«Η μετάβαση από τη Γ' στη Β' Εθνική είναι αρκετά δύσκολη. Γνωρίζαμε εξ' αρχής ότι το επίπεδο είναι πιο υψηλό. Δυστυχώς τα πράγματα για μας από την προετοιμασία ήδη, δεν εξελίχθηκαν και τόσο καλά. Είχαμε τραυματισμούς με αποκορύφωμα αυτόν του **Ντράσκοβιτς** στο πρώτο μας πρωταθλήματος που ξεκάθαρα μας έβγαλε εκτός πλάνων. Φέραμε έναν παίκτη για να μας αλλάξει επίπεδο και δυστυχώς τον χάσαμε πριν παίξει ουσιαστικά, κάτι που επηρέασε και ψυχολογικά όλο τον Οργανισμό. Προσπαθούμε τώρα να αναπροσαρμόσουμε τα πλάνα μας. Είμαστε ικανοποιημένοι πάντως από το ξεκίνημα που έχουμε κάνει στο πρωτάθλημα, με βάση τις κακοτυχίες που είχαμε.*

Έχουμε πίστη στην ομάδα και στο πλάνο μας. Πιστεύουμε ότι παιχνίδι με παιχνίδι θα γινόμαστε καλύτεροι και θα αφήσουμε το αποτύπωμά μας και στη **Β' Εθνική**», λέει ο **Ηρακλειώτης** κόουτς που «έγραψε» πολλά χιλιόμετρα στα παρκέ των Εθνικών κατηγοριών ως παίκτης.

Η Αναγέννηση δίνει το «παρών» και στα σχολεία της ενδοχώρας του Ηρακλείου.

Για τη νέα έδρα της ομάδας και το πως έχουν προσαρμοστεί οι παίκτες του σε αυτές τις συνθήκες, ο παλιός πλέι μέικερ του **ΟΦΗ** και του **Ηράκλειου**, τονίζει: «Είχαμε συνηθίσει την ατμόσφαιρα του δικού μας γηπέδου που θεωρείται κλουβί και η αλήθεια είναι ότι μας βοήθησε πάρα πολύ για να φθάσουμε ως εδώ. Είναι κάτι εντελώς διαφορετικό να παίζουμε σε ένα γήπεδο όπως τα **Δύο Αοράκια**, ένα από τα πιο όμορφα της χώρας. Η διοίκηση έχει κάνει φοβερή δουλειά στο κομμάτι του στησίματος και ο φίλαθλος απολαμβάνει κάθε στιγμή.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε και τους ανθρώπους του γηπέδου που μας υποδέχθηκαν πολύ θερμά. Σίγουρα στόχος της ομάδας είναι να προσελκύσει και νέο κοινό και ήδη η ανταπόκριση είναι ικανοποιητική. Θέλουμε η **Αναγέννηση** να μεγαλώνει κάθε μέρα και εξωαγωνιστικά, κάτι που το εισπράττουμε ήδη. Οι άνθρωποι της διοίκησης δεν επαναπαύονται ποτέ, δουλεύουν σε επαγγελματικά πλαίσια, με στόχο να υπάρχει μια σταθερή πορεία».

Ο Μιχάλης Σπυριδάκης τα δίνει όλα για την ομάδα της ιδιαίτερης πατρίδας του.

Μιχάλης Σπυριδάκης: Έχουμε όλα τα εφόδια να πετύχουμε και φέτος κάτι καλό

*Ο Μιχάλης Σπυριδάκης που το... ζει από μέσα δηλώνει: «Είναι αρνητικό ότι έχουμε φύγει από τη φυσική μας έδρα όμως η διοίκηση έκανε τρομερή προσπάθεια να μεταφερθούμε σε ένα μεγάλο κλειστό με πολλές ανέσεις. Το γήπεδο έχει διαμορφωθεί εξαιρετικά, μας ενθουσιάζει όλους. Προσωπικά έχω παίξει και με το **Ηράκλειο** στα **Δύο Αοράκια** κι έχω ωραίες αναμνήσεις. Ωστόσο όλοι μας θέλουμε να επιστρέψουμε το γρηγορότερο δυνατό στο **Αρκαλοχώρι** και να ξαναζήσουμε αυτές τις μαγικές στιγμές».*

*Ο 26χρονος φόργουορντ απολαμβάνει παράλληλα να ιδρώνει τη φανέλα της ομάδας του τόπου καταγωγής του: «Με εξαίρεση τη **ΓΕΗ** πολύ παλιά, δε νομίζω ότι έχει υπάρξει άλλη ομάδα της **Κρήτης** που να έχει πετύχει άνοδο από **Γ' σε Β' Εθνική** με τόσους γηγενείς παίκτες και να στηριχθεί πάνω τους και την επόμενη σεζόν.*

Το θετικό είναι ότι πολλά παιδιά της ομάδας έχουν ξαναπαίξει σε Εθνικές κατηγορίες και μπορούν να υποστηρίξουν το πλάνο της ομάδας. Σίγουρα το ότι αρκετά παιδιά είμαστε και από το Αρκαλοχώρι, μας δίνει ένα επιπλέον κίνητρο να δώσουμε το 100%.

Πιστεύω ότι έχουμε όλα τα εφόδια να πετύχουμε και φέτος κάτι καλό. Θέλουμε κάθε Σάββατο να δίνουμε τον καλύτερό μας εαυτό, να κάνουμε όσες πιο πολλές νίκες μπορούμε και το πιο σημαντικό, να φέρουμε τους Ηρακλειώτες, φίλους του μπάσκετ και μη, στο γήπεδο. Αυτό είναι το πιο μεγάλο στοίχημα για μας».

Ακολουθεί και στα «Δύο Αοράκια» την ομάδα, ο Σύλλογος Φίλων Αναγέννησης.

Η Αναγέννηση έχει στηριχθεί αυτή τη διετία σε πολλούς παίκτες από το **Αρκαλοχώρι** και το **Ηράκλειο**, στοιχείο που ενισχύει ακόμα περισσότερο τους δεσμούς της με τον κόσμο.

*«Ανανεώσαμε το 99% της περσινής ομάδας, κρατώντας δηλαδή τον κορμό που είναι παιδιά με καταγωγή από το **Αρκαλοχώρι**. Στόχος μας εξ αρχής ήταν να δίνουμε την ευκαιρία σε δικά μας παιδιά που μπορούν να ακολουθήσουν το πρόγραμμα της ομάδας. Μας ενδιαφέρει πολύ το τοπικό στοιχείο και ευρύτερα της Κρήτης για να βοηθηθεί τόσο η ομάδα αλλά και τα ίδια τα παιδιά. Παράλληλα προσπαθούμε να εξελίσσουμε και τις ακαδημίες μας για να βγάλουμε στο μέλλον και άλλους αθλητές», λέει ο πρόεδρος και επαυξάνει ο προπονητής: «Είχαμε ξεκαθαρίσει ότι τα παιδιά που μας έχουν φέρει σε αυτό το επίπεδο, τα εμπιστευόμαστε και τα πιστεύουμε απόλυτα. Δε θέλαμε να κάνουμε λάθη άλλων ομάδων κι επειδή ανεβήκαμε κατηγορία, να προχωρήσουμε σε πολλές αλλαγές στο ρόστερ.*

Είναι ταλαντούχα παιδιά, από τα μέρη μας που μας ενδιαφέρει πολύ κι αυτό το στοιχείο. Οι 8 από τους 16 του φετινού ρόστερ, κατάγονται από το **Αρκαλοχώρι** και αρκετοί έχουν σημαντικό ρόλο. Δεν πιστεύω ότι υπάρχει άλλη ομάδα σε Εθνικές κατηγορίες που να έχει επενδύσει τόσο πολύ στο τοπικό στοιχείο, όπως εμείς».

Ο φίλαθλος κόσμος και του Ηρακλείου έχει «αγκαλιάσει» την ομάδα του Αρκαλοχωρίου.

«Δε θέλαμε να στηρίξουμε μόνο το σήμερα της ομάδας και κανένας να μην εγγυάται το αύριο»

Για τον σχεδιασμό της διοίκησης και τις προοπτικές που ανοίγονται, ο **Μανώλης Μαραγκάκης**, υπογραμμίζει: «Αν και είμαστε σε πολύ υψηλό επίπεδο ανταποδοτικότητας των χορηγών μας, προσπαθήσαμε να βελτιώσουμε ακόμα περισσότερο αυτή τη σχέση. Επενδύσαμε στο οργανωτικό κομμάτι, ακόμα και σε ηλεκτρικές ταμπέλες στο γήπεδο, θυσιάζοντας μία επιπλέον μεταγραφή, έτσι ώστε να υπάρχει διάρκεια σε αυτό που κάνουμε. Δε θέλαμε να στηρίξουμε μόνο το σήμερα της ομάδας και κανένας να μην εγγυάται το αύριο.

Αν βλέπαμε μόνο το αγωνιστικό συμφέρον της ομάδας, θα μπορούσαμε να πάμε και σε μικρότερα γήπεδα να παίξουμε φέτος. Εμείς όμως βλέπουμε το μπάσκετ και σαν εικόνα. Επιλέξαμε ένα γήπεδο-κόσμημα για τη χώρα που απέχει 15-20 λεπτά από το Αρκαλοχώρι και η εικόνα που βγαίνει προς τα έξω μας ικανοποιεί απόλυτα έως τώρα.

Παρέχουμε κάθε δυνατή άνεση στον κόσμο και φυσικά στη φιλοξενούμενη ομάδα, ελπίζοντας ότι θα προσελκύσουμε το ενδιαφέρον και νέων φιλάθλων για την ομάδα μας και το μπάσκετ γενικότερα».

Σε κάθε περίπτωση πάντως, η **Αναγέννηση** ονειρεύεται την επιστροφή στο σπίτι της, έστω κι αν αυτή δείχνει να αργεί: «Ακόμα κι αν κάποια στιγμή βρεθούμε στην **A2**, δεν είμαστε διατεθειμένοι να φύγουμε από την περιοχή μας. Είμαστε μια ομάδα που εκπροσωπεί την ενδοχώρα του **Ηρακλείου** και γεωγραφικά έχει τόσο μεγάλη εμβέλεια, αγγίζοντας ουσιαστικά τρεις όμορους δήμους. Θέλουμε να

φτιαχτεί όσο το δυνατόν πιο γρήγορα το γήπεδό μας. Να ξανανιώσει η ομάδα τον παλμό της κερκίδας αλλά και γιατί όχι, να αποτελέσει και πόλο έλξης για φιλάθλους από το **Ηράκλειο** και άλλες περιοχές. Δυστυχώς έχουμε κολλήσει σε κάποιους λογαριασμούς του εργολάβου και θα καθυστερήσουμε να επιστρέψουμε. Ίσως βγάλουμε και ολόκληρη τη σεζόν στα **Δύο Αοράκια**. Αυτό όμως δε μας πτοεί και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για το καλύτερο», καταλήγει ο ισχυρός άνδρας της ομάδας του **Αρκαλοχωρίου**.

Μαρίνος Βασιλάκης

Έχει πίστη και... προχωράει!

Νοέ-2023

Πριν λίγα χρόνια, το 2020, έφυγε από τη ζωή, εντελώς απροσδόκητα, ένας ξεχωριστός μπασκετάνθρωπος, ο **Δημήτρης Γκίμας**, προπονητής τότε του **Φίλιππου Βέροιας** και άλλοτε παίκτης. Οι αρχές του, μαζί με αυτές των συνοδοιπόρων του, στην ιστορική ομάδα της πρωτεύουσας της **Ημαθίας**, είναι από εκείνη τη «μαύρη μέρα» ο «οδηγός» για να ανεβεί το μπάσκετ στην πόλη και σε όλο το νομό.

«Έχε πίστη και προχώρα», ήταν το «μοτό» του και αυτό ακολουθούν και τώρα οι παράγοντες, ο συνοδοιπόρος του και πρόεδρος, νυν και της **ΕΚΑΣΚΕΜ**, **Ηλίας Λαζός**, αλλά και οι προπονητές και όλα τα στελέχη και οι εθελοντές της ομάδας.

Δουλειά και πολύ μεράκι για να αναπτυχθεί ο σύλλογος, γνωστός στο πανελλήνιο ήδη για το χάντμπολ, αλλά και για την διαρκώς σταθερή παρουσία του όλα αυτά τα χρόνια στις Εθνικές κατηγορίες του μπάσκετ, από τη **Γ' Εθνική**, μέχρι την **A2**. Φέτος αγωνίζεται με αξιώσεις στο πρωτάθλημα της **National League 1**, ενώ παράλληλα διατηρεί μια απ' τις καλύτερες ακαδημίες της **Μακεδονίας**, με πάνω από **300** παιδιά όλων των ηλικιών.

Δημήτρης Γκίμας και Λαζός Ηλίας

Η ιστορία

Αριθμώντας **61 χρόνια** ζωής (έτος ίδρυσης το **1962**), ο **ΑΠΣ Φίλιππος Βέροιας** αποτελεί ένα από τα πιο ιστορικά σωματεία της **Ένωσης Καλαθοσφαιρικών Σωματείων Κεντρικής Μακεδονίας**, με την αντρική ομάδα να μετράει **6 σεζόν** συνολικά αγωνιζόμενη στην **A2 Εθνική** κατηγορία και να κατέχει το ρεκόρ των περισσότερων συμμετοχών στην ενιαία **Β΄ Εθνική**.

Σήμερα, η ομάδα μπάσκετ του **Φιλίππου** διατηρεί την πολυπληθέστερη ακαδημία μεταξύ όλων των αθλημάτων στον νομό **Ημαθίας**, αριθμώντας στις τάξεις της περισσότερα από **300** αγόρια και κορίτσια ηλικίας **5-18 ετών**.

Λαζός: «Όσο πιο ψηλά μπορούμε»

Ο πρόεδρος της ΔΕ του τμήματος καλαθοσφαίρισης **Λαζός Ηλίας** μας αναφέρει σχετικά: «Μετά από **10** και πλέον χρόνια στη διοίκηση της ομάδας, συνεπικουρούμενος από μια ομάδα άξιων συνεργατών κι έχοντας πάντα στο πλευρό μου τον **Γιάννη Στεργίου** και τη **NOVACERT**, βρισκόμαστε στο καλύτερο επίπεδο από ποτέ σε θέματα διοικητικής οργάνωσης και σταθερότητας.

Το αθλητικό μας κολλέγιο, θεμελιωμένο από τον αείμνηστο **Δημήτρη Γκίμα** και τον συνοδοιπόρο του **Χρήστο Μπλατσιώτη**, είναι σήμερα μια κοιτίδα έντονης μπασκετικής δραστηριότητας σε καθημερινή βάση στα διάφορα γήπεδα (δυστυχώς όχι αρκετά) της πόλης μας.

Ο τόσο πρόωρος χαμός του **Δημήτρη Γκίμα**, της ψυχής του **Φιλίππου**, μας όπλισε όλους με παραπάνω πείσμα και όρεξη, ούτως ώστε να κάνουμε το όνειρό του πραγματικότητα και “έχοντας πίστη να προχωρήσουμε” στην ανάπτυξη του τμήματος όσο πιο ψηλά μπορούμε. Εκτός όλων των άλλων, το τμήμα μας έχει μια έντονη κοινωνική δραστηριότητα, συνεργαζόμενο κατά καιρούς με πλήθος φιλανθρωπικών συλλόγων της πόλης μας και συνδράμοντας με τον τρόπο του, τόσο υλικά όσο και ηθικά, όπου και όπως μπορεί, γεγονός που μας κάνει ιδιαίτερα περήφανους και μας γεμίζει με περαιτέρω ευθύνες».

Κοθράς: «Τριετές πλάνο για τα δικά μας παιδιά»

Ο προπονητής της ομάδας **Ευθύμης Κοθράς**, σχεδόν πολιτογραφημένος **βεροιώτης** πλέον, μας μίλησε επίσης: «Είναι πολύ μεγάλη χαρά και τιμή για μένα να αποτελώ κομμάτι της μπασκετικής αυτής παρέας.

Θεμέλιο αυτής και πιστός θιασώτης της ιδέας ότι “την ιστορία τη γράφουν οι παρέες” υπήρξε ο Δημήτρης Γκίμας, ένας άνθρωπος στον οποίο χρωστάω παρά πολλά.

Είμαι εδώ λοιπόν έχοντας τον δύσκολο ρόλο να μπω στα παπούτσια του και να βοηθήσω από την πλευρά μου να πραγματοποιήσουμε το όραμά του για έναν μεγάλο μπασκετικό **Φίλιππο**.

Είμαι πολύ τυχερός που συνεργάζομαι εδώ και χρόνια με μια διοικούσα επιτροπή με την οποία μιλάμε την ίδια γλώσσα κι έχουμε εκπονήσει ένα τριετές πλάνο, το οποίο ξεκινάει από κάτω προς τα επάνω, από τις ακαδημίες προς την ανδρική ομάδα κι έχει σκοπό να δημιουργήσει το πλαίσιο το οποίο θα δώσει τη δυνατότητα σε όλο και περισσότερα δικά μας παιδιά να στελεχώσουν το ανδρικό τμήμα τα επόμενα χρόνια.

Κάτι το οποίο είναι δύσκολο, ειδικότερα όσο το επίπεδο και οι απαιτήσεις για πρωταθλητισμό ανεβαίνουν. Εύχομαι να παραμείνω εδώ για πολλά ακόμα χρόνια και μαζί με τη διοίκηση να κάνουμε όσα έχουμε ονειρευτεί και σχεδιάσει πραγματικότητα».

Κώστας Κούσης

«Σεβασμός και ανθρωπιά τα βασικά στοιχεία του Ψυχικού»

Νοέ-2023

Στις αρχές του 2000, έχοντας συμπληρώσει το **15^ο έτος** της ηλικίας του, ο **Νίκος Παπανικολάου** βρέθηκε συνοδεία της μητέρας του από την **Κω** και τον **Ηρακλή 2000** στην πολύβουη **Αθήνα** και την **ΑΕΚ**, κυνηγώντας το εφηβικό του όνειρο.

Η πλήρης ικανοποίηση, όμως, για τον έμπειρο πάουερ φόργουορντ/σέντερ ήρθε αρκετά χρόνια αργότερα. Όχι στην ΑΕΚ, αλλά στην ομάδα του Ψυχικού. Εκεί όπου παραμένει μέχρι σήμερα, διανύοντας μάλιστα την εφετινή περίοδο, τον ενδέκατο χρόνο παρουσίας του στον σύλλογο.

*«Όταν ήρθα στην **Αθήνα**, ήμουν **15 χρόνων**», θυμάται ο αρχηγός του **Ψυχικού** γυρίζοντας για μερικά λεπτά το χρόνο πίσω στη δεκαετία του **2000**.*

*«Ειλικρινά δεν ξέρω αν θα άφηνα τη σημερινή εποχή το παιδί μου να ακολουθήσει αυτόν τον δρόμο. Τότε, δεν το πολυσκέφτηκα. Ήταν και διαφορετικές εποχές. Ήμουν ένα παιδί από το χωριό που του δόθηκε η ευκαιρία να πάει στην **ΑΕΚ**. Οποιοσδήποτε βρισκόταν στη θέση μου, δεν θα το σκεφτόταν πολύ».*

IN

Οι παραστάσεις όμως και οι εμπειρίες που βιώσατε εκείνη την περίοδο ως έφηβος, ήταν κατά κάποιο τρόπο μαθήματα ζωής.

«Πράγματι. Πήρα πολλά μαθήματα. Στην αρχή ήμουν μαζί με τη μητέρα μου. Μετά έφυγε και έμεινα μόνος μου. Οι γονείς μου βέβαια με είχαν πάντα από κοντά, αλλά εκείνη την περίοδο η **ΑΕΚ** έτυχε να έχει έναν εξαιρετικό έφορο: Τον κύριο **Βαγγέλη Δερμανούτσο**. Όλοι οι αθλητές στο εφηβικό ήμασταν σαν παιδιά του. Για μένα ήταν ο μπαμπάς μου στην **Αθήνα**».

Και από εφηβικό τμήμα της ΑΕΚ βρεθήκατε στο ανδρικό. Πώς ήταν τότε τα πράγματα;

«Ήταν το διάστημα που η ΑΕΚ μόλις είχε πάρει το πρωτάθλημα με προπονητή τον Ντράγκαν Σάκοτα και μετά ανέλαβε την ομάδα ο κ. Κατσικάρης ο οποίος και με κράτησε. Προηγουμένως είχα κάνει κάποιες προπονήσεις με τους άνδρες και ήμουν κατά κάποιο τρόπο προετοιμασμένος. Είχα ζήσει τις συνθήκες. Όσο μεγάλο όμως ήταν το άλμα που είχα κάνει πηγαίνοντας από την Κω στην ΑΕΚ, άλλο τόσο μεγάλο ήταν κι αυτό μεταξύ της εφηβικής ομάδας του συλλόγου και της ανδρικής, γιατί τότε αγωνιζόταν και στην Ευρωλίγκα».

IN **ATHLETIC MARKETS**
14, Sofokleous str., 11526 Athens - GREECE
t. +30 210 3000111 f. +30 210 3000000
info@in.gr - www.in.gr

Aπό την στιγμή που σας δόθηκε η ευκαιρία να αγωνιστείτε στην ανδρική ομάδα νιώσατε την πίεση του «πρέπει» να αποδώσετε σύμφωνα με τις απαιτήσεις που υπήρχαν;

*«**Αν το καλοσκεφτεί σήμερα** ένας πιο έμπειρος ή πιο ώριμος άνθρωπος, ενδεχομένως να καταλάβει πόση πίεση μπορεί να δημιουργήσει η σκέψη και μόνο του “πρέπει” να αποδώσεις καλύτερα. Η αλήθεια όμως είναι ότι εγώ τότε ζούσα κάθε στιγμή. Χωρίς αυτό να είναι απαραίτητα καλό. Δεν είναι και τόσο εύκολο να προσγειώσεις έναν νεαρό ηλικίας **18-19 χρόνων** που παίζει στην **ΑΕΚ** και πληρώνεται με το “X” ποσό. Παρ’ όλα αυτά προφανώς σε τέτοιες περιπτώσεις υπάρχει κάποια πίεση. Όχι απαραίτητα για το πώς θα αποδώσεις, αλλά για το αποτέλεσμα. Μπορεί προσωπικά να μην το ένιωθα αλλά όταν είσαι μέλος μιας ομάδας που κάνει πρωταθλητισμό, η πίεση μεταφέρεται και σε σένα».*

Αναφέρατε ότι δεν είναι εύκολο για έναν αθλητή νεαρής ηλικίας να μείνει προσγειωμένος όταν αγωνίζεται σε έναν ισχυρό σύλλογο. Στη δική σας περίπτωση υπήρξαν φορές που νιώσατε να «χάνεται» το μυαλό σας.

«Ναι... Κάποια στιγμή... Όχι πολύ, αλλά ναι. Σ’ ένα, λογικό πλαίσιο, θα έλεγα».

action
images

Περνώντας όμως τα χρόνια και έχοντας πλέον διανύσει μια μεγάλη διαδρομή στο μπάσκετ, πιθανόν σήμερα είστε σε θέση να πείτε στους νεαρούς αθλητές κυρίως του Ψυχικού, του κινδύνου που κρύβουν η αναγνωσιμότητα, η παρουσία σ' έναν ισχυρό σύλλογο, ακόμη και οι μεγάλες αμοιβές...

*«Όταν βλέπω αθλητές υψηλού επιπέδου που έχουν τη δυνατότητα να αγωνιστούν σε μεγαλύτερη κατηγορία από την **Elite League**, θα τους πω μεν την άποψή μου, αλλά δεν είμαι άνθρωπος του τύπου, “έλα εδώ να σου πω συμβαίνει αυτό κι αυτό”.*

Θα τους πω απλώς την άποψή μου βάσει των προσωπικών μου εμπειριών ή της αντίληψης που έχω σε ορισμένα θέματα. Σίγουρα κάθε νέος αθλητής έχει και άλλους ανθρώπους γύρω του τους οποίους συμβουλευεται.

Την οικογένειά του, τον μάνατζέρ του. Από εκεί και πέρα όμως, από την στιγμή που είμαστε στην ίδια ομάδα και θα περάσουμε μαζί μια μπασκετική χρονιά, αν μου μου δοθεί η ευκαιρία θα του πω την άποψή μου».

Παρά το γεγονός ότι μετά την ΑΕΚ βρεθήκατε σε ομάδες με συμμετοχή στην Basket League, το 2012 πήγατε στο Ψυχικό και «ριζώσατε». Έντεκα χρόνια παρουσίας σ' έναν σύλλογο, δεν τα λες και λίγα...

«Πήγα στο Ψυχικό ίσως στην καλύτερη μπασκετική ηλικία μου. Κι όπως είπατε «ρίζωσα» σ' αυτό! Δεν μετανιώνω ούτε στιγμή, ούτε δευτερόλεπτο, που δεν έφυγα από την ομάδα. Αν γυρνούσα πίσω την μπασκετική μου ζωή ίσως να έκανα διαφορετικά κάποια πράγματα, αλλά αν η εξέλιξή μου ήταν αυτή που είναι σήμερα, πάλι το **Ψυχικό** θα επέλεγα».

Τι είναι αυτό που έχει δημιουργήσει έναν τόσο ισχυρό δεσμό με την ομάδα;

«Θα προσπαθήσω να απαντήσω στην ερώτηση με μία λέξη. Ή μάλλον με δυο. Η πρώτη είναι “σεβασμός”. Ο σεβασμός που έχουν όλοι απέναντι στους αθλητές. Η δεύτερη είναι “ανθρωπιά”».

Βλέπουν δηλαδή πρώτα τον άνθρωπο και μετά τον αθλητή;

«Ναι. Αυτό. Σε αντιμετωπίζουν ανθρώπινα. Σε κάθε στιγμή. Ακόμα και στην πιο δύσκολη που μπορεί να έρθει ένα αρνητικό αποτέλεσμα».

Σ' αυτά τα έντεκα χρόνια θα υπήρξαν και κακές στιγμές και είναι σχεδόν βέβαιο ότι τα έχετε ζήσει σχεδόν όλα. Ή όχι;

*«Έντεκα χρόνια είναι αρκετά για να τα έχεις ζήσει όλα! Έτυχε να φύγω από την ομάδα μία χρονιά που κινδύνεψε και έπαιξε στα πλεί άουτ. Εκείνη την περίοδο είχα πάει στον **Χολαργό** που πρωταγωνιστούσε στο πρωτάθλημα και εξασφάλισε την άνοδό του στην **Basket League**.*

Όλες τις υπόλοιπες, το Ψυχικό είχε μια αξιοπρεπέστατη πορεία, με αποκορύφωμα το **2022** που καταφέραμε να ανεβούμε στην **Basket League** ανεξάρτητα από το γεγονός ότι τελικά η ομάδα δεν αγωνίστηκε στην κατηγορία για οικονομικούς λόγους.

Προφανώς μέσα σε **11 χρόνια** μπορείς να ζήσεις τα πάντα. Αλλά θα επιστρέψω στην προηγούμενη ερώτηση και θα αναφέρω ξανά ότι όσο υπάρχει σεβασμός και ανθρωπιά, αυτά τα δύο θα είναι τα χαρακτηριστικά πάνω στα οποία θα στηρίζεται η συνεργασία με την ομάδα και θα βοηθούν ώστε να ξεπερνιούνται οι δύσκολες στιγμές».

Τη χρονιά που η ομάδα είχε πετύχει την άνοδό της στην **Basket League**, είχατε αναφέρει ότι θέλετε να ολοκληρώσετε την καριέρα σας στην **A1**, ενώ μία από τις επιθυμίες σας ήταν να σας δουν τα παιδιά σας να αγωνίζεστε σ' αυτήν. Εξακολουθείτε να έχετε την ίδια επιθυμία;

«Βεβαίως. Συνεχίζω να έχω την ίδια επιθυμία αλλά στο φετινό πρωτάθλημα της **Elite League** είναι δύσκολα τα πράγματα. Μην κρυβόμαστε... Δεν είμαστε το φαβορί. Βέβαια, ούτε το **2022** ήμασταν, αλλά φέτος εκτιμώ ότι θα είναι πιο δύσκολα. Ωστόσο, τίποτα δεν αποκλείεται. Το μπάσκετ είναι ένα παιχνίδι κι όπως μου 'χε πει κάποτε ένας φίλος μου χαριτολογώντας, "πέντε αυτοί, πέντε κι εμείς". Επομένως, ποτέ δεν ξέρεις».

Τα τελευταία χρόνια το πρωτάθλημα της Elite League είναι πιο δυνατό και πιο ανταγωνιστικό. Τι χρειάζεται μια ομάδα ώστε να αντέξει μέχρι το τέλος;

«Αρχικά υγεία μέσα στην ομάδα. Και δεν αναφέρομαι μόνο στη σωματική. Αναφέρομαι και στην υγιή συνεργασία. Από τη διοίκηση μέχρι το προπονητικό επιτελείο και τους αθλητές. Όταν μέσα σε μια αγωνιστική σεζόν υπάρχουν δύσκολοι αγώνες, πολλά ταξίδια, καθημερινές προπονήσεις και καθημερινή φθορά, χρειάζεται να υπάρχει υγιής συνεργασία.

Αυτό ισχύει για όλες τις ομάδες. Σ' ένα σύνολο με δεκαπέντε διαφορετικούς ανθρώπους και ισάριθμους διαφορετικούς χαρακτήρες, δεν μπορεί να ταιριάξουν όλοι με όλους. Πρέπει να υπάρχει υγεία και σεβασμός ούτως ώστε να αποδεχθεί ο ένας την άποψη του άλλου κι όλοι μαζί να αποδεχθούμε την κατεύθυνση που θα μας δώσει ο κόουτς».

Η δική σας σχέση με τον κόουτς Ρεμεντέλα είναι κάτι περισσότερο από σχέση αθλητή-προπονητή; Θα λέγατε ότι είναι οικογένεια;

«Με τον κόουτς συνεργαζόμαστε έντεκα χρόνια. Μέσα στις τέσσερις γραμμές του γηπέδου εκείνος είναι ο προπονητής και εγώ ο αθλητής. Αλλά εκτός αυτών των γραμμών ναι, είναι αυτό που λέτε. Οικογένεια».

Αν είχατε τη δυνατότητα να γυρίσετε πίσω τον χρόνο, θα αλλάζατε κάτι; Αν ναι, ποιο θα ήταν αυτό;

«Το μόνο που θα άλλαζα θα ήταν η περίοδος που ήμουν μικρός. Μετά την πρώτη χρονιά στην **ΑΕΚ**. Έχοντας δει πώς λειτουργούσε μια μεγάλη ομάδα που αγωνίζεται στην **Ευρωλίγκα**, θα έφευγα. Όσο δύσκολο κι αν ήταν αυτό. Θα πήγαινα κάπου που θα είχα χρόνο συμμετοχής. Θεωρώ, κι αυτό είναι κάτι το οποίο το λέω ως συμβουλή στους νεαρούς συμπαίκτες μου και τους φίλους μου, ότι ένας αθλητής γίνεται καλύτερος μέσα από τα λάθη του.

Αν έχεις χρόνο συμμετοχής και κάνει λάθος μέσα στο παιχνίδι, θα μάθεις περισσότερα πράγματα από έναν μεγαλύτερο ή πιο έμπειρο. Θα βελτιωθείς και θα προσπαθήσεις να γίνεις καλύτερος.

Αυτή είναι η προσωπική μου αντίληψη. Κι αυτήν τη συμβουλή θα δώσω και στα παιδιά μου. Αν φυσικά επιλέξουν να ασχοληθούν με τον αθλητισμό...».

Μετρούν μαζί 20 χρόνια κοινής πορείας

Νοέ-2023

Μια ομάδα, μια σχεδόν ολόκληρη ζωή στο ίδιο παρκέ στο ίδιο γήπεδο και σε τρεις διαφορετικές θητείες. Ο Γιώργος Καραταγλίδης φέτος κλείνει **32 χρόνια** στην προπονητική του καριέρα από τα όποια τα **20** είναι στην ομάδα της **Καστοριάς** με κάποια διαστήματα κενά. Ξεκίνησε ως αθλητής στην ομάδα της Καστοριάς και το 1991 όντας ακόμα αθλητής ανέλαβε, παράλληλα, το παιδικό και το γυναικείο τμήμα τα όποια κατέκτησαν και το πρωτάθλημα εκείνη τη χρόνια.

*«Η Καστοριά είναι η μπασκετική “Ιθάκη” γι’ εμένα. Είναι η πόλη που γεννήθηκα και η ομάδα δημιουργήθηκε από μια παρέα παιδιών το **1981**. Είναι η ομάδα που αγωνίστηκα. Έχω περάσει τα περισσότερα χρόνια μου σαν προπονητής»* λέει στο e-magazine ο **Καραταγλίδης** που είχε την πρώτη διακοπή στη συνεργασία του με την **Καστοριά**, το **1995** και ανέλαβε θέση περιφερειακού προπονητή στην **ΕΚΑΣΔΥΜ**.

Η μακροβιότητα συνεργασίας της Καστοριάς με τον Γιώργο Καραταγλίδη, έγκειται, σύμφωνα με τον ίδιο τον προπονητή, στην ελευθερία αποφάσεων και κινήσεων, καθώς και την στήριξη του σε δύσκολες καμπές της συνεργασίας, ύστερα από ήττες.

«Θα πρέπει η διοίκηση να σε πιστεύει, να σε στηρίζει και να σου αφήνει χρόνο να φανεί η δουλειά σου. Χαρακτηριστικά μπορώ να αναφέρω ότι όταν ανέλαβα την γυναικεία ομάδα του **Λασσάνη** στην δεύτερη αγωνιστική κάναμε μια άσχημη ήττα και ήμουν έτοιμος να αποχωρήσω αλλά με την σωστή διαχείριση και στήριξη της τότε διοίκησης της **κας Βασιλειάδου** αλλά και του αείμνηστου **Ιωάννη Σκαρκαλά** παρέμεινα στην ομάδα τελικά για **7 χρόνια** με αρκετές διακρίσεις και με στήριξη από όλες τις επόμενες διοικήσεις. Αυτό γίνεται και με τις εκάστοτε διοικήσεις της **Καστοριάς** που συνεργάστηκα» υπογραμμίζει ο **Καραταγλίδης** που έχει αφήσει το αποτύπωμα του όσο κανένας άλλος στην ομάδα της **Καστοριάς** μέσα από την **20ετή** συνεργασία τους με μεγάλη παρακαταθήκη και προσφορά.

Ο επόμενος σταθμός ήταν τα Γρεβενά το 1996-1997 όταν και ανέλαβε το παιδικό τμήμα του **Πρωτέα** και την επόμενη περίοδο στα μέσα της χρονιάς ανέλαβε το αντρικό τμήμα παρακινούμενος από το αείμνηστο **Γιάννη Ντάσιο** να πάρει την ευκαιρία στηρίζοντας τον απόλυτα.

Το **1999-2000** ταυτόχρονα με την **ΕΚΑΣΔΥΜ** ανέλαβε τα παιδικά και εφηβικά τμήματα της **Καστοριάς**. Είχε την τύχη να κουουτάρει το εφηβικό τμήμα της **Καστοριάς** στο οποίο αγωνιζόταν ο αργότερα κορυφαίος **Ευρωπαϊός** παίκτης, **Δημήτρης Διαμαντίδης**, αλλά και να τον επιλέξει σε μικρότερη ηλικία στη Μικτή Ομάδα της **ΕΚΑΣΔΥΜ**.

Σε αγώνα με την ομάδα ανδρών του ΑΣ Καστοριάς το 2019.

«Φαινόταν από μικρός στις ακαδημίες ότι είναι ταλέντο ξεχωριστό. Τότε η Καστοριά είχε δύο ομάδες τον Κάστωρ και τον ΓΟΚ και μαχόταν ποιος θα τον πάρει. Τελικά οι δύο ομάδες έκαναν συγχώνευση και το ευτύχημα είναι ότι δεν χάθηκε ένα από τα μεγαλύτερα ταλέντα/παίκτης στην Ελλάδα. Επίσης θυμάμαι ότι στην μικρή ομάδα της ΕΚΑΣΔΥΜ τον είχαμε καλέσει πρώτη φορά ο Δημήτρης Σιακαβάρης και εγώ που ήμασταν τότε προπονητές», θυμάται ο Γιώργος Καραταγλίδης.

Από το 2000 έως το 2004 αναλαμβάνει τα ηνία του γυναικείου τμήματος του Λασσάνη Κοζάνης στην Α2 εθνική κατηγορία πανηγυρίζοντας διαδοχικές παραμονές στην κατηγορία αλλά και ένα μετάλλιο στο πανελλήνιο κορασίδων . Την διετία 2004-2006 είναι προπονητής στην γυναικεία ομάδα του Απόλλων καλαμαριάς και ταυτόχρονα περιφερειακός προπονητής της ΕΚΑΣ Θεσσαλονίκης.

Η ομάδα αντρικού του ΑΣ Καστοριάς (2021).

Ποια είναι πιο δύσκολη, τεχνική καθοδήγηση; Στους άνδρες, στις γυναίκες ή στα αναπτυξιακά τμήματα;

«Πιο δύσκολο είναι το να καθοδηγείς τεχνικά ομάδες γυναικών και αναπτυξιακών τμημάτων. Στο γυναικείο πρέπει να είσαι καλός ψυχολόγος ενώ στα αναπτυξιακά πρέπει να είσαι συνέχεια σε εγρήγορση. Στο αντρικό έχεις κάποιες στιγμές που μπορείς να καθίσεις στον πάγκο, στα αλλά τμήματα όχι, ακόμα στο πιο εύκολο παιχνίδι πρέπει να είσαι όρθιος και να δίνεις οδηγίες στα παιδιά».

Για δυο χρόνια (2006-08) ο Καστοριανός τεχνικός επέστρεψε στο γυναικείο τμήμα του **Λασσάνη Κοζάνης** καταγράφοντας άλλη μια συμμετοχή στο πανελλήνιο νεανίδων, αλλά και φτάνοντας πολύ κοντά στην **A1** με την συμμετοχή στο μπαράζ ανόδου. Παράλληλα αναλαμβάνει το παιδικό τμήμα της Καστοριάς οδηγώντας το για πρώτη φορά στην ιστορία του συλλόγου στο πανελλήνιο πρωτάθλημα.

Αποχωρώντας από τον Λασσάνη το 2008 αναλαμβάνει και το ανδρικό τμήμα της Καστοριάς έως το 2013 με μια συμμετοχή στο πανελλήνιο παιδικό πρωτάθλημα 5^η θέση και μία συμμετοχή στο πανελλήνιο εφηβικό πρωτάθλημα 5^η θέση καθώς και την άνοδο του ανδρικού τμήματος στη Γ΄ Εθνική κατηγορία.

Μετά από ένα κενό το **2015** τον βρίσκει στο γειτονικό **Άργος Ορεστικό** στη **B΄ Εθνική** κατηγορία σε μια πετυχημένη χρονιά με την ομάδα των ανδρών.

Το 2016 είναι η τρίτη του επιστροφή στην ομάδα της **Καστοριάς** στα αναπτυξιακά τμήματα και από το **2019** αναλαμβάνει και την ανδρική ομάδα οδηγώντας την στη **Γ΄ Εθνική** με νεαρούς και ταλαντούχους παίκτες της **Καστοριάς** δείγμα της δουλειάς του και του πόσο εμπιστεύεται και δίνει ευκαιρίες όλα αυτά τα χρόνια σε νέους. Παραμένει μέχρι και σήμερα στην **Καστοριά** με την ομάδα και φέτος να αποτελείται από ένα νεανικό ρόστερ και έχοντας κάνει πολύ καλό ξεκίνημα στις πρώτες αγωνιστικές.

Με τη φετινή ομάδα Παίδων του ΑΣ Καστοριάς.

Ποιες είναι οι καλύτερες στιγμές ή οι διακρίσεις που ξεχωρίζεις;

*«Ξεχωρίζω τις συμμετοχές στα πανελλήνια πρωταθλήματα με την ομάδα της **Καστοριάς** αλλά και με τον **Λασσάνη Κοζάνης** όπου πήραμε και μετάλλιο. Σίγουρα στις καλύτερες στιγμές είναι στιγμές που είδα πολλούς αθλητές και αθλήτριες που πέρασαν από τις ομάδες μου να αγωνίζονται σε ανώτερο επίπεδο φτάνοντας και στην Εθνική Ομάδα. Σίγουρα η κάθε άνοδος στην επόμενη κατηγορία.*

***Η κάθε παραμονή στην κατηγορία.** Το σημαντικότερο όμως είναι η ικανοποίηση που νιώθεις όταν έχεις βοηθήσει κάποιο παιδί όχι μόνο να γίνει καλύτερος παίχτης αλλά και να ενταχθεί σε ένα σύνολο, να λειτουργεί αρμονικά σε μια ομάδα, να μάθει να αντιμετωπίζει δύσκολες καταστάσεις, να γίνει καλύτερος μαθητής και γενικά να γίνει καλύτερος άνθρωπος».*

Το όνειρο των Αργοναυτών της Αργολίδας

Νοέ-2023

Η **Αργολίδα** είναι κατά κύριο λόγο γνωστή για το **Ναύπλιο**, την πρώτη πρωτεύουσα της **Ελλάδας**, το **Άργος**, και φυσικά τις ιστορικές **Μυκήνες**, κοιτίδα του ελληνικού πολιτισμού. Ένας νέος προορισμός, όμως, που μπορεί να προσφέρει θάλασσα και ξεγνοιασιά, σε απόσταση μόλις λίγων χιλιομέτρων από το **Ναύπλιο**, αρχίζει να ξεπροβάλλει στην κωμόπολη της **Νέας Κίου** για αθλητικούς λόγους. Η **Νέα Κίος** μετρά λιγότερο από **3.000 κατοίκους**, ωστόσο βρίσκεται μπασκετικά στο επίκεντρο για την περιοχή της **Αργολίδας**, με τον **Αργοναύτη** ως μοναδικό εκπρόσωπο του νομού στις εθνικές κατηγορίες, βιώνοντας την παρθενική του συμμετοχή στη **National League 2**. Εκεί, μάλιστα, βρέθηκε ως πρωταθλητής από την κορυφαία κατηγορία της **ΕΣΚΑΚ**.

Ο σύλλογος είχε ιδρυθεί το 1933 από Μικρασιάτες πρόσφυγες στην περιοχή της Νέας Κίου και ακριβώς μισό αιώνα αργότερα δημιουργήθηκε και το τμήμα μπάσκετ.

Για πολλά χρόνια, η ομάδα δεν είχε γήπεδο και αγωνιζόταν στο ανοικτό της παραλίας της κωμόπολης, κάτι που ουδόλως έκανε τη διάθεση των αθλητών και αθλητριών του να κάνουν τα πρώτα τους «βήματα» στο μπάσκετ, με την εξέλιξη του **Αργοναύτη** να αρχίζει να γίνεται ακόμη μεγαλύτερη, ειδικά μετά το **2008**, όταν και επιτέλους κατασκευάστηκε το τωρινό Κλειστό Γυμναστήριο της **Νέας Κίου**.

Η κατάκτηση του τίτλου της ΕΣΚΑΚ τη σεζόν 2022-2023.

Απόδειξη της εξέλιξης αυτής ήταν η σταθερή παρουσία στην τετράδα της **ΕΣΚΑΚ** την τελευταία πενταετία, με την ομάδα να κατακτά τον τίτλο τη σεζόν **2022-2023** και, ακολούθως, τον προβιβασμό στη **National League 2**. Εμπνευστής αυτής της πορείας υπήρξε ένας άνθρωπος, που έζησε όλα τα στάδια προόδου του **Αργοναύτη**, ο **Νάσος Μιχαλόπουλος**, που πλην δύο σεζόν, υπηρετεί το σύλλογο τα τελευταία **22 χρόνια** και από τα **16** του, όταν ξεκίνησε ως παίκτης.

Ο Νάσος Μιχαλόπουλος

*Ο ίδιος ανέλαβε τη θέση αυτή, δηλώνοντας πως «σκότωσα αμέσως τον παίκτη μέσα μου. Ήμουν ήδη **15 χρόνια** στα τμήματα υποδομής της ομάδας, η οποία μάλιστα ήταν η πρώτη, που το **1999** δημιούργησε Ακαδημία στην περιοχή, με αρκετούς παλιούς παίκτες μας από τότε να συμβάλλουν αποφασιστικά. Είχα, λοιπόν, την εμπειρία και θέλησα, στην πρώτη μου χρονιά στην ανδρική ομάδα, να δημιουργήσω ένα σύνολο με όμορφο κλίμα και παίκτες, που θα ευχαριστιούνται την κάθε προπόνηση, την κάθε στιγμή. Αυτός ήταν και ο βασικός λόγος που πήραμε την άνοδο, εκτός φυσικά των προσθηκών, που είχαν γίνει και ανέβασαν επίπεδο το ρόστερ».*

Η ομάδα του Αργοναύτη Νέας Κίου.

Ο Αργοναύτης έρχεται, μετά τις δυναμικές παρουσίες του **Οίακα Ναυπλίου** και της **Ερμιονίδας** τα τελευταία χρόνια, για να γίνει ένας νέος εκπρόσωπος της **Αργολίδας**. «**Στόχος μας είναι για αρχή να καθιερωθούμε στη *National League2*. Δεν είναι κάτι εύκολο, αλλά αυτός είναι ο στόχος μας, για να μπορέσουμε να δείξουμε σε περισσότερο κόσμο το τι υγεία έχουμε ως σύλλογο, δίνοντας έτσι το κίνητρο σε αθλητές και διοικητικά στελέχη με εμπειρία να μας επιλέξουν. Με το τρίπτυχο ομάδας, διοίκησης και του κόσμου που σταθερά μας στηρίζει σε αυτή την προσπάθεια, αλλά και της τεχνογνωσίας που προσφέρουμε από το τεχνικό επιτελείο, βοηθάμε όλοι να βγαίνει αυτή η υπέροχη αύρα, που βλέπετε στο γήπεδο**», επισημαίνει ο τεχνικός του **Αργοναύτη**.

Τα τμήματα υποδομών του Αργοναύτη.

Η ανταπόκριση του τοπικού κοινού, μάλιστα, είναι αρκετά εντυπωσιακή, όπως παραδέχεται. «**Όλη αυτή η εμπειρία είναι πρωτόγνωρη για όλους μας.**

Έχουμε πάντοτε ένα γεμάτο γήπεδο με προσωπικότητες του μπάσκετ, που έρχονται και από τις άλλες πόλεις, όπως το Άργος και το Ναύπλιο.

Είναι κάτι πολύ διαφορετικό αυτό που συμβαίνει για εμάς και θέλουμε να δίνουμε πάντοτε το κίνητρο στους φίλους της ομάδας μας, που κάθε φορά αντιμετωπίζουν τους αγώνες μας ως ένα μεγάλο γεγονός της περιοχής», αναφέρει, ενώ δίνει την υπόσχεση πως «προπονούμαστε και προσπαθούμε καθημερινά, έχοντας ευτυχώς να ασχοληθούμε μόνο με το μπάσκετ, αφού υπάρχει και μια διοίκηση που μας διασφαλίζει αυτό το προνόμιο. Θα παλέψουμε να ανταποκριθούμε με όλες τις δυνάμεις μας σε αυτό το πρωτάθλημα».

Το Κλειστό της Νέας Κίου και οι φίλαθλοι του Αργοναύτη.

Στο τέλος, ο Νάσος Μιχαλόπουλος αφήνει το στίγμα του για το τι είναι ο **Αργοναύτης Νέας Κίου**. «Είμαστε μια ομάδα, που κάνει τη δική της τίμια προσπάθεια με αίμα και ιδρώτα. Ψάχνουμε όλοι το καλύτερο δυνατό και περιμένουμε ακόμη περισσότερη στήριξη για να γίνουν πράξη τα επόμενα βήματα του συλλόγου μας».

Ραφαήλ Αλαγάς

Το μεγάλο χρυσό στο Σπλιτ

Νοέ-2023

Τέλη Σεπτεμβρίου του 1979 και στο πλαίσιο των **Μεσογειακών Αγώνων** που διεξάγονταν στο **Σπλιτ** της τότε ενωμένης **Γιουγκοσλαβίας** (σήμερα είναι πόλη της **Κροατίας**) η **Εθνική Ελλάδα** «αποφασίζει» να προκαλέσει πάταγο σε όλη την **Ευρώπη**.

Η νίκη στον τελικό επί της Γιουγκοσλαβίας και μάλιστα μέσα στην έδρα της, προκάλεσε αίσθηση και παράλληλα με δεδομένο ότι ο αγώνας μεταδόθηκε τηλεοπτικά από την ΕΡΤ σε περιγραφή του μεγάλου Γιάννη Διακογιάννη, έδωσε την ευκαιρία στο μπάσκετ να μπει σε κάθε ελληνικό σπίτι.

Η αλήθεια είναι ότι αρχικά ο Τύπος στην **Ελλάδα** δεν έδωσε και τόσο μεγάλη βαρύτητα στις υποχρεώσεις της **Εθνικής** ομάδας μπάσκετ. Οι αναμενόμενες νίκες απέναντι στο **Μαρόκο (105-61)**, την **Τυνησία (96-56)** και την **Αίγυπτο με 107-77** έφεραν την **Εθνική** μας ομάδα μπροστά σε «τελικό μεταλλίου» με αντίπαλο την **Τουρκία**.

Εκεί, άρχισε και η πρώτη αναφορά σε πρωτοσέλιδο μάλιστα!

Η Έλλάς 86-73

ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΣΤΟ ΜΠΑΣΚΕΤ

ΣΤΟΝ ΤΕΛΙΚΟ ΜΕ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Η νίκη επί της **Τουρκίας** με **86-73** με τον **20χρονο Παναγιώτη Γιαννάκη** να έχει **24 πόντους** έδωσε στην **Εθνική** ομάδα την πρόκριση στον τελικό όπου θα αντιμετώπιζε την οικοδέσποινα και πανίσχυρη **Γιουγκοσλαβία!**

Η οποία, μάλιστα, προερχόταν από χάλκινο μετάλλιο στο **Ευρωμπάσκετ** του **Ιουνίου** και ήταν το αδιαφιλονίκητο φαβορί για το χρυσό στους **Μεσογειακούς Αγώνες**. Ο αγώνας έμοιαζε άνισος πολύ δε περισσότερο αν συνυπολόγιζε κάποιος το γεγονός ότι οι **Γιουγκοσλάβοι** μετρούσαν **26** συνεχόμενες νίκες (!) επί της **Εθνικής** ομάδας.

Ας πούμε, όμως, δύο λόγια για το αντιπροσωπευτικό μας συγκρότημα εκείνη την εποχή.

Στη φωτογραφία βλέπουμε τη βασική πεντάδα: Ο **Παναγιώτης Γιαννάκης (6)**, ο **Κώστας Πετρόπουλος (7)**, ο **Δημήτρης Κοκολάκης (15)**, ο **Τάκης Καρατζουλίδης (14)** και ο **Τάκης Κορωναίος (10)**.

Προπονητής της ομάδας ήταν ο **Αμερικανός Ρίτσαρντ Ντουκσάιρ**, ο οποίος είχε προχωρήσει σε κάποιες «θαρραλέες» αποφάσεις. Είχε αφήσει εκτός ομάδας τον πρώτο σκόρερ του πρωταθλήματος, **Χάρη Παπαγεωργίου** και τον ηγέτη του **Ολυμπιακού, Στιβ Γιατζόγλου**.

Όμως...

ΠΑΤΑΓΟΣ λοιπόν! Ο θρίαμβος με **85-74** σήμανε το πρώτο χρυσό μετάλλιο της **Εθνικής** ομάδας μπάσκετ (τριάντα χρόνια μετά το χάλκινο στο **Ευρωμπάσκετ** του **Καΐρου** το **1949**) σε μεγάλη διοργάνωση (δεν υπολογίζονται οι **Βαλκανικοί**).

Ο Τύπος της Γιουγκοσλαβίας έγραφε: «Είμαστε ένα καράβι που δέχθηκε μια τορπίλη **ελληνική** και βούλιαξε – Οι Έλληνες έτρεχαν στην ανηφόρα».

Ο **Γιάννης Θεοδωρακόπουλος**, νυν πρόεδρος του **Πανελληνίου Συνδέσμου Αθλητικού Τύπου** προσφέρει μια πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη του προπονητή της **Εθνικής** ομάδας, **Ρίτσαρντ Ντουκσάιρ**.

«Το μεγάλο μας κλειδί ήταν ότι δουλέψαμε κάτω από τα καλάθια με τον **Κοκολάκη** και πήγε περίφημα και στην άμυνα. Έμεινα ευχαριστημένος από τους **Κορωναίο** και **Σακελλαρίου**. Χαρακτηριστικό είναι ότι δεχθήκαμε δύο καλάθια από τον αιφνιδιασμό» είπε αρχικά ο **Αμερικανός** προπονητής και πρόσθεσε:

«Είμαι υπερήφανος για τη νίκη μας στο Σπλιτ. Έχουμε νέα ομάδα και ας μην ξεχνάμε ότι παίξαμε χωρίς **Γιατζόγλου, **Καστρινάκη** και τον **Κορωναίο** στο πρώτο μέρος. Αν μπορέσουμε στο μέλλον να εντάξουμε στην **Εθνική** τους **Στεργάκο**, **Καλιγκάρη**, **Κάππο** θα κάνουμε μεγάλη ομάδα».**

Ο Παναγιώτης Γιαννάκης είχε δηλώσει τα εξής: **«Χαίρομαι ιδιαίτερα για τη νίκη επί των Γιουγκοσλάβων** γιατί αυτοί βλέπουν υπεροπτικά τους άλλους παίκτες και τις άλλες ομάδες. Εμείς όμως τους κόψαμε τα φτερά και τους ισοπεδώσαμε.

Νομίζω ότι αποδίδει καρπούς η στροφή που έγινε στους νέους. Αυτό δε σημαίνει ότι δε χρειαζόμαστε και τη βοήθεια των παλαιών. Η νίκη μας είναι σταθμός για το ελληνικό μπάσκετ.

Το μεγάλο μας μυστικό είναι ότι είμαστε μια ομάδα αγαπημένη».

Τέλος, ο **Τάκης Κορωναίος** είχε αναφέρει τα εξής: «Παίζω μπάσκετ δέκα χρόνια και τέτοιο πράγμα δεν έχω ξαναιώσει. Δεν έχω ζήσει άλλοτε τόσο μεγάλη νίκη. Το μυστικό είναι ότι διαθέτουμε ομάδα και όχι άτομα. Είμαστε όλοι φίλοι. Τώρα είναι η ώρα της Ομοσπονδίας και της Πολιτείας. Να μην αφήσει να χαθεί αυτή η ομάδα. Να τη βοηθήσουν όχι μόνο ηθικά αλλά και με άλλους τρόπους».

**Κοκκολάκης
καί Κατσούλης
όχτύπητοι στα
ρημπάουντς**

Η νίκη της "Ελληνικής ομάδας" των πεντακάθαρων και πιο άριστη απ' αυτή των "Αθηνών".

Από τη στιγμή που εξουδετερώθηκαν οι κινήσεις της Γιουγκοσλαβίας, η εθνική μας επέβαλε τον ρυθμό της με τους περιφραστικούς πλάτη μέλους Γιαννάκη, Κορωναίο. Ίδιαίτερα ο πρώτος έκανε ό,τι ήθελε μέσα στο γήπεδο.

Βασικά η ομάδα εδραιώθηκε από την φοιτητική ομάδα που παρέταξε ο Ντουζάρι. Οι Ραντοβάνοβιτς, Κινέγκο δύσκολα έμπαιναν στη ρακέτα μας, ενώ οι Κοκκολάκης, Κατσούλης μάζωσαν σχεδόν όλα τα ρημπάουντς.

Η διακύμανση του σκορ από διαστήματα είχε ως εξής: 4-8, 10-4, 14-14, 20-21, 28-21, 37-26, 41-31 (ημίχρονο), 55-37, 60-43, 68-53, 79-62, 85-74.

Η εθνική μας έπαιξε με τους Γιωβάννη 36, Κορωναίο 10, Κοκκολάκη 11, ετρόπουλο 7, Κατσούλη 9, Καρατζή 5, Σακελλαρίου 7, Καστριώτη.

Να αναφερθούμε και στη διατήρηση του Τσίχου Κοτλάμπι. Γνωστός από τους έδω αγώνες του παλαιότερου πρωταθλήματος και του Ολυμπιακού στο πρωταθλητριών. Ποτέ δεν δίνει ποσοστό εθνικός στους γηπεδοφύλακες και έτσι ψυχρός ήταν και τώρα στον τελικό του Σπλίτ. Για πρώτη φορά ελληνική ομάδα νικάει με διατήρηση των Κοτλάμπι.

Και μάλιστα σε τελικό με αντίπαλο την Γιουγκοσλαβία, που πάντα παίρνει παραπάνω σφουγγάρια.

Από τη φορά η διατήρηση ήταν αντικειμενική όπως και του αντίπαλου Έμπιγιτς.

Η Γιουγκοσλαβία έπαιξε με τις σιγουριά, σαν να είχε εξασφαλισμένη τη νίκη. Καλύτεροι οι Ραντοβάνοβιτς, Πέτροβιτς.

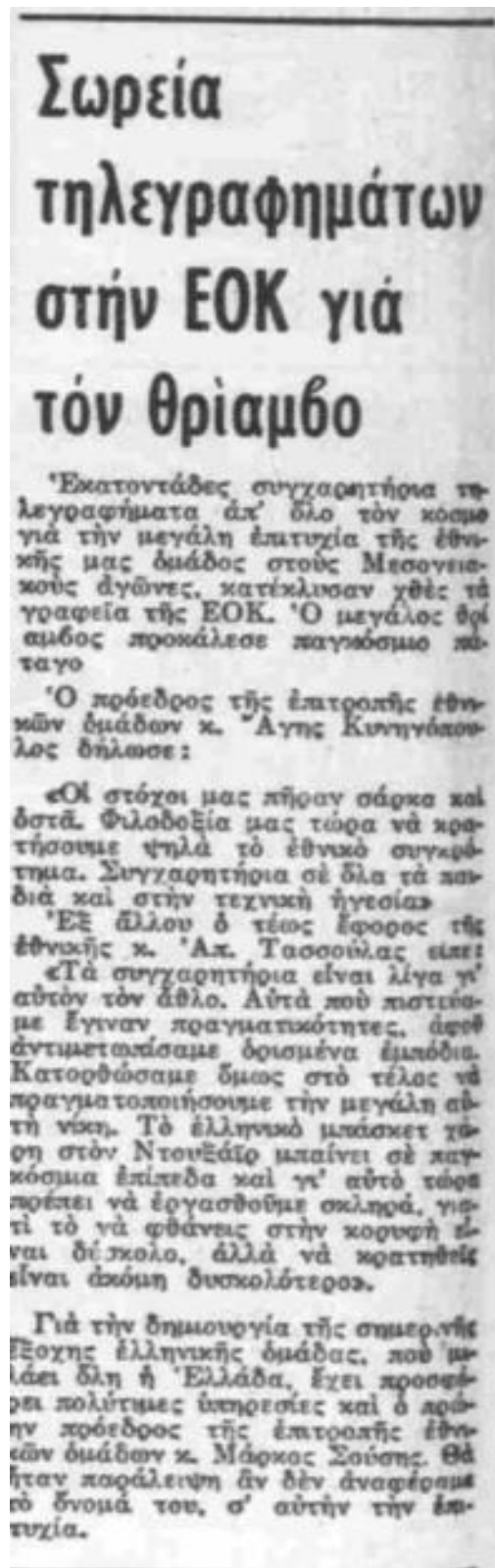
Έπαιξε με τους εξής η παγκόσμια πρωταθλήτρια:

Χάντζιτς 4, Γετζόσκιτς 3, Πέτροβιτς 17, Μάριτς 4, Κινέγκο 13, Πτούσαν 4, Νάγκιτς 5, Ραντοβάνοβιτς 16, Παυλιτςέιτς 8.

Σ' εκείνο τον ιστορικό αγώνα, η σύνθεση της **Εθνικής** ομάδας ήταν η ακόλουθη:

Γιαννάκης 36, Κορωναίος 10, Κοκολάκης 11, Πετρόπουλος 7, Κατσούλης 9, Καρατζουλίδης 5, Σακελλαρίου 7, Καστρινάκης, Γκέκος, Παραμανίδης, Ανδρίτσος.

Απ' εκεί και πέρα είναι δεδομένο ότι η νίκη είχε μεγάλη απήχηση όπως βλέπετε και από το ρεπορτάζ για τη σωρεία συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων.

Κι ένας από τους παλαιότερους ρεπόρτερ μπάσκετ, ο **Τάκης Ευσταθίου**, ἔδινε το στίγμα του με πολύ μεγάλο ρεπορτάζ για την αήττητη πορεία της **Εθνικῆς** ομάδας και το χρυσό μετάλλιο! «Εποποιία» ἦταν ο τίτλος με δεδομένο ότι «οι αντίπαλοί μας δεν είχαν χάσει ποτέ μέσα στη χώρα τους».

Ἐνῶ εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι εἶχε προβλέψει: «Σύντομα το μπάσκετ θα γίνει το Εθνικό μας σπορ».

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΗΤΑΝ Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΜΕ 85-74

'Εποποιΐα του μπάσκετ ο άθλος μέσα στο Σπλίτ

**ΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΧΑΣΕΙ ΠΟΤΕ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ
ΕΥΣ. ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΣ Ο ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, ΗΡΘΕΣ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ**

Κοκκολάκης

Μάλιστα είναι χαρακτηριστικό ότι δέκα ημέρες νωρίτερα η **Εθνική** ομάδα είχε νικήσει τους **Γιουγκοσλάβους** και στους **Βαλκανικούς Αγώνες** όμως οι «πλάβι» είχαν παρουσιάσει τη δεύτερη ομάδα τους. Είχαν προηγηθεί **35-26** στο πρώτο μέρος αλλά η **Ελλάδα** αντέδρασε κι έφτασε στη νίκη με **66-62**.

Και τότε (14-18 Σεπτεμβρίου) η **Εθνική** ομάδα είχε κατακτήσει το χρυσό μετάλλιο. Και μέσα σε **10** ημέρες ήρθε κι ένα δεύτερο!

Ε πώς να μην το χαρείς.

**Ευχαριστούμε τη Ψηφιακή Βιβλιοθήκη της Βουλής των Ελλήνων*

Νίκος Μπουρλάκης

EOK
e-MAGAZINE

Το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον
του Ελληνικού μπάσκετ μέσα από
ιδιαίτερες και ξεχωριστές ιστορίες